

fremtidig søge at klare os med indenlandske Laan. Jeg tror dog ikke, at man her maa overse den Mulighed, at man ved indenlandske Laan i nogen Grad vil komme til at trykke Kursen paa vore Kreditforpligtigheder, og at disse maaske derfor i endnu højere Grad end hidtil ville blive afhændede til Ulandet. Men selv om det skulde blive Tilfældet, anser jeg det for bedre, end hvis det er Statens Veksler og Obligationer, som skulle gaa over paa udenlandske Hænder. Til Finansministerens og Ministeriets Bestræbelser i det hele med Hensyn til at skabe finansiel Balance kan jeg paa egne og mit Partis Vegne give Tilslutning; og ogsaa til de Veje, som Ministeriet har anvist, kan jeg tilsige det Venstres bedste Støtte.

K. M. Klausen: Samarbejdet indenfor de to Regeringspartier, Venstre og Højre, bliver stedse mere inderligt og aabenlyst. Den Alliance, der stod sin Prøve ved Folketingsvalgene og Landstingsvalgene i Fjor, har nu faaet ny Bekræftelse ved de 4 Suppleringsvalg, som ere blevne afholdte sidste Sommer. Af disse 4 Valg vandt Regeringen det ene og Højre de 3. Maa jeg lykønske Regeringspartierne til, at det ved energiske Bestræbelser er lykkedes at faa valgt det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller). De fik her valgt en udmærket konservativ Mand og sikkert en af de stærkeste og varmeste Tilhængere af Københavns Befæstning. Denne Mand holder sit Indtog her i Tinget under en Opmærksomhed, som ingen af os andre har vakt. Ikke alene er han valgt paa et Flertal af 58 Stemmer, men Valgafteen gjorde Garnisonen i Odense stram Hønnør med skarp-ladte Vaaben til Ære for denne Mand og for at demonstrere den Sejr, som Militarismen havde vundet ved hans Valg. Nu er naturligvis den Kendsgerning, at man er valgt paa 58 Stemmer, ingen Klippegrund at sidde paa, disse Stemmer kunne svinde bort igen, men Regeringen sætter saa megen Pris paa denne Mand, at den nu har forelagt Forslag til en ny Ordning af Valgkredsene, hvorefter den Kreds, han er valgt i, ser ud til fremtidig at kunne blive en sikker Kreds, saa at denne Mand maaske derved kunde faa Lejlighed til at sidde her, indtil Spørgsmaalet om Københavns Landbefæstning finder sin endelige Afgørelse. Det er saaledes nu, at forhenværende Venstremænd flokkevis løbe over til Højre. Vi saa ved Landstingsvalget i Skive en hel Flok af Venstres Valgmænd

foretrække Højremanden fremfor den Venstremænd, det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard), som ogsaa var opstillet.

Ud over de 4 Suppleringsvalg har Sommeren politisk set været rolig. Regeringspartiet holder kun faa Møder, og de lægges i Almindelighed om Eftermiddagen, altsaa paa en Tid, hvor Arbejdere og Smaa-folk ikke kunne komme til Stede, og ofte lægger man Hindringer i Vejen for, at Modstanderne kunne faa Ordet paa disse Møder. Man forstaaer det saa godt: Man indretter det saaledes efter god, gammel Højreskik. Naar man fører en Politik som den, Regeringen har ført, har Resultater at fremlægge som dem fra de sidste Rigsdagssamlinger, kan man saa godt forstaa, at det er klog Taktik ikke at mødes mere end højst nødvendigt Ansigt til Ansigt med sine Vælgere.

Hvad denne Rigsdagssamling mest vil komme til at beskæftige sig med, er Regeringens Finansplan. Vi have ventet længe paa den og ofte begæret at faa den at se, men efter at vi nu have faaet den at se, tror jeg, vi kunne være enige om, at den er kommen tids nok. Det sidst aflagte Statsregnskab er af en uhyggelig Art. Det viser et Underskud efter Finansministerens eget Opgivende paa 33 Mill. Kr. Dets Forgænger viste et Underskud paa 51 Mill. Kr., og dets nærmeste Efterfølger vil sikkert give et Underskud paa omtrent 30 Mill. Kr. Det vil sige, at den treaarige Finansperiode fra 1909 til 1912 vil give et samlet Underskud paa 110, maaske 115 Mill. Kr. Det er Penge, som blive dækkede ved Laan, og det bevirker, at Statsgælden vil stige, hvilket atter bevirker, at vor Afhængighed af Ulandet vil blive saa meget større. Socialdemokratiet tog i Fjor bestemt Afstand fra Regeringens Skattepolitik. Vi kunne med Sandhed gøre gældende, at det ikke er vor Skyld, at vi ere komne ud i det finansielle Uføre, hvori vi befinde os. Havde Regeringen fulgt vore Raad og de Veje, vi have anvist, vilde det ikke have været nødvendigt at have Underskud paa Finansloven. Havde Regeringen endda fulgt sit eget Program, havde den siden Systemskiftet i 1901 gennemført det, den havde lovet paa Programmet: gradvis Nedsættelse paa Militærudgifterne, f. Eks. i samme Tempo, som Militærudgifterne kom til at stige, havde vi, hvis dertil var blevet føjet en passende og rimelig Sparsommelighed, helt kunnet undgaa de Underskud, vi have haft paa Finansloven. Men Regeringen har ikke fulgt de Veje, vi have anvist, og